

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

at det er absolut nødvendigt at have Københavns Lufthavn som Udgangsstation for alle Flyvningerne, idet det har vist sig, at Eftersyn efter og Klargøring før hver enkelt Flyvning maa finde Sted i opvarmede Hangarer, da Maskinerne, naar de staa ude, i Løbet af ganske kort Tid afkøles saa meget, at det er umuligt at starte Motoren. Yderligere føjede Luftfartselskabet til, at foruden af de nævnte tekniske Aarsager maatte Selskabet afvise enhver Tanke om at udføre enten Post- eller Passagerflyvninger eller begge Dele fra to saa primitive Pladser som Marslev og Korsør Nor, fordi det i Øjeblikket er umuligt at skaffe et saadant Personale, at de Krav, der stilles fra Myndighedernes Side, kan tilfredsstilles, samtidig med at den internationale Trafik paa Københavns Lufthavn opretholdes. Det var herefter ikke muligt at gøre noget ud over de Forsøg, der har været gjort paa at etablere Flyvning Korsør—Marslev med smaa Marineflyvere.

Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at en Flyvning Marslev—Korsør vilde medføre Forsinkelser og Indskrænkninger i Postbesørgelsen vestfra. Posten skulde saa omlades fra Flyvemaskinen i Korsør og transporteres videre med Tog til Fordeling herovre, hvilket vilde tage betydelig længere Tid end de faa Minutter, Flyvemaskinen bruger til Turen Korsør—København.

Jeg skal saa gøre nogle enkelte Bemærkninger, hvormed jeg haaber at kunne give den ærede Forespørger et forholdsvist tilfredsstillende Svar paa hans Spørgsmaal om, hvilke Planer der maatte være under Overvejelse med Henblik paa Fremtiden. Jeg erkender, at den Standsning af Trafikken, vi har maattet opleve i denne strenge Isvinter, har medført store Tab, Tab for Erhvervslivet, Tab for Statsbanerne, Tab for Postvæsenet, og at det om ikke af andre saa i hvert Fald af denne Grund er rimeligt at tage hele dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Saadanne Overvejelser er paabegyndt, og de maa foreløbig samle sig — herom er Finansministeren, Handelsministeren og jeg enige — om Bestræbelsen for at faa tilvejebragt fornødent Materiale, paa Grundlag af hvilket der vil kunne stilles Forslag til Rigsdagen om Bevillinger til Udvidelse af Isbrydermateriellet. For mit personlige Vedkommende er jeg tilbøjelig til, selv om jeg naturligvis ikke paa nuværende Tidspunkt kan tage nogen afgørende Stilling til dette Spørgsmaal, at være enig med den ærede Forespørger om, at vi maa se at naa dertil, at Statsbanerne faar

en Isbryder, der om muligt ogsaa kan fungere som Færgé, i hvert Fald en Isbryder, der kan paatage sig Overførelse af Passagerer, og som kan byde disse saadanne Vilkaar, at det er forsvarligt at føre dem over med Baaden. Det vil sige, at der maa være nødtørftigt Dække, der maa være Mulighed for nogen Opvarmning, og der skulde ogsaa helst, hvis det er muligt, være Plads til nogle Vogne. Kan dette ikke lade sig gøre, maa der i hvert Fald være Plads til Overførelse af det vigtigste Gods, Stykgods, Pakker og letfordærvelige Varer.

Der vil jo imidlertid medgaa mange Penge hertil, og der vil maaske opstaa Vanskeligheder paa Grund af Valutaforholdene, Materialevanskeligheder o. lign. Men selv om vi naar til en saadan Udvidelse og Forbedring af Isbrydermateriellet, en Udvidelse, der maaske endda ikke er tilstrækkelig, men maa suppleres med yderligere Udvidelser, vil jeg dog mene, at det vil være rigtigt stadig at være opmærksom paa, at et Samarbejde mellem Staten og Dansk Luftfartselskab vil kunne afbøde de værste Virkninger af saadanne Nødssituationer. Jeg er her enig med dem, der har udtalt offentligt, at Forholdene paa den nuværende Landingsplads ved Marslev maa moderniseres og forbedres af Staten, saa de kommer til at svare noget mere til de Krav, som man selv i en saadan Nødssituation maa være berettiget til at stille — alt sammen naturligvis forudsat, at man ikke paa Fyn, fra deres Side, der burde være interesserede i hele dette Spørgsmaal, tager Spørgsmaalet op til Løsning og tilvejebringer en tilfredsstillende Flyveplads eller Lufthavn.

Den ærede Forespørger nævnte de Planer, der har været fremme om Bygning af en Storebæltsbro. Jeg forstod ham saadan, at han vil kunne give sin Tilslutning til en Udtalelse om, at dette Spørgsmaal ikke kan sættes paa Dagsordenen under Forhold som dem, vi lever under i Øjeblikket. Jeg vil gerne tilføje, at paa den Femaarsplan for Statsbanerne, der er optrykt som Bilag til Forslaget til Finanslov for det kommende Aar, er der optaget Bevillinger paa 300 000 Kr. om Aaret i 2 Aar til Undersøgelse af Bundforholdene i Store Bælt for at faa udført det forberedende Arbejde, som det er rimeligt at udføre, selv om Forholdene i Øjeblikket i øvrigt ikke tyder paa, at det vil være muligt at bygge en Storebæltsbro.

Den ærede Forespørger spurgte derefter, om jeg ikke var enig med ham i — saadan forstod jeg det —, at Statsbanerne har taget for overlegent paa et Projekt om